

Til lovforslag nr. L 28

Folketinget 2015-16

Skriftlig fremsættelse (7. oktober 2015)

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Ligebehandlingsnævnet (Indførelse af krav om retlig interesse, formandsafgørelser samt mulighed for, at Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution kan indbringe visse sager for Ligebehandlingsnævnet m.v.)

(Lovforslag nr. L 28)

Alle Folketingets partier indgik i marts 2015 en aftale om at målrette Ligebehandlingsnævnets arbejde. Aftalen blev udmøntet i et lovforslag, der bortfaldt, da det ikke var færdigbehandlet på tidspunktet for folketingsvalgets udskrivelse. Derfor har regeringen taget initiativ til at få bekræftet aftalen, og alle partier har nu tilkendegivet deres fortsatte opbakning til aftalen, som Alternativet også har tilsluttet sig.

Lovforslaget er dermed en genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat og behandlet første gang i foråret 2015.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at Ligebehandlingsnævnet har mulighed for i højere grad end i dag at fokusere på reelle ligestillingsmæssige problemstillinger.

Det foreslås, at Ligebehandlingsnævnet fremover alene skal kunne behandle en klage, hvis den person, der klager,

har en individuel og aktuel interesse i en konkret sag. En klager skal ikke kunne få sin sag behandlet af Ligebehandlingsnævnet, hvis vedkommende alene tilhører den gruppe af personer, som muligvis er blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling.

Det foreslås endvidere, at det fremover skal være muligt for Ligebehandlingsnævnet at prioritere sine ressourcer i forhold til sagernes kompleksitet, således at der anvendes flest ressourcer på de mest komplicerede sager. Dette skal ske ved, at der indføres en mulighed for, at et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab kan træffe afgørelser alene i sager, hvor der er etableret en fast praksis.

Det foreslås endelig, at Institut for Menneskerettigheder tillægges kompetence til at indbringe sager af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse om ulovlig forskelsbehandling for Ligebehandlingsnævnet, selv om ingen borger har indbragt sagen for nævnet. Intentionen hermed er at tage højde for, at der kan være sager, som det kan være vigtigt at få prøvet ved Ligebehandlingsnævnet, selvom ingen klager har indbragt denne for Ligebehandlingsnævnet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.